

[Boligministeren.]

slet ikke kender i Sverige. Ved den brutto-tilgang af realkreditobligationer, vi herhjemme har haft i 1973 og i 1974, vil det således svare til, at der skulle blokemitteres næsten 100 mill. kr. pr. dag eller ca. 1 mia kr. hver fjortende dag. Dette betydelige omfang ville i praksis umuliggøre en markedsbestemt udbudspolitik. Blokudbuddet ville være af en så betydelig størrelse og måske så koncentreret, at det nok ikke kan undgå at påvirke kursdannelsen. Efter det nuværende system, er det en begrænset del af de udstedte obligationer, der passerer det egentlige obligationsmarked, men den pris, de handles til uden for børsen, svarer til de konstaterede kurser. Skal realkreditinstitutterne selv afhænde obligationerne, er det overvejende sandsynligt, at en væsentlig større del af obligationerne må afhændes ved de egentlige børsforretninger. Det kan næppe undgås at få en vis indflydelse på kurs- og renteniveau.

Hertil kommer, at en ordning med forudgående emissioner nok vil medføre rationering og kødannelser som nye faktorer i realkreditbelåningen. Ventetiden bliver altså i sig selv en ny usikkerhedsfaktor, og bygheren vil tilmed ikke kunne vide, hvorledes renten vil udvikle sig i ventetiden.

Der kan også peges på, at et blokemissionsystem vil medføre øgede administrationsomkostninger.

Jeg har ment det rigtigt ved denne førstebehandling også at pege på nogle af ulemperne ved de foreslåede reformforslag. Jeg vil gerne til afslutning sige, at jeg hilser det stillede forslag velkommen som indledning til nogle grundige og forhåbentlig positive drøftelser i boligudvalget. Jeg kan oplyse, at jeg har været i kontakt med Realkreditrådet om disse problemer, og det er aftalt, at Realkreditrådet meget hurtigt foretager en vurdering af den redegørelse om reformforslag inden for realkreditområdet, som jeg nogle gange har omtalt. Jeg regner med, at Realkreditrådets kommentarer vil foreligge meget snart.

Må jeg til slut blot pege på, at der ikke i disse reformer ligger noget columbusæg, som isoleret set kan bringe gang i byggeriet, og dermed i beskæftigelsen. Disse forslag overflødiggør altså ikke, at vi også på andre områder og på andre måder søger at skabe

forudsætninger for et normalt aktivitetsniveau inden for bygge- og anlægssektoren i overensstemmelse med forudsætningerne i de boligpolitiske aftaler.

Henning Jensen (S):

Jeg kan på mit partis vegne henvise til ministerens bemærkninger, som socialdemokratiet fuldt ud bifalder. Men jeg kan ikke lade være med at pege på mit partis ordførers, hr. Knud Damgaards, bemærkninger under det nylig behandlede lovforslag om midlertidige statslån til boligbyggeriet, et forslag, som vi fra socialdemokratiets side mener er bedre end det radikale forslag, vi behandler nu. Kan vi ikke få gennemført det bedste, hvad meget jo tyder på, må vi imidlertid tage til takke med det næstbedste, vel at mærke, hvis det indeholder bestrebelse og forbedringer, vi kan acceptere.

Det radikale forslag om ændring af lov om realkreditinstitutter har, som ministeren også nævned, en række fordele, men også iøjnefaldende ulemper. Især det sidste gør det vanskeligt at give tilslutning her i dag til gennemførelse af en lovgivning som foreslået af det radikale venstre, men da forslaget kan — og jeg understreger kan — være et bidrag til løsning af en del af vore boligproblemer, vil vi naturligvis medvirke i en principiel, saglig drøftelse af forslaget i boligudvalget.

Knud Andersen (V):

Venstre har med stor interesse overvejet det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om realkreditinstitutter.

Forslaget indeholder to elementer, nemlig indførelse af en blokemissionsordning — ordet er ganske vist ikke nævnt i forslaget, men der er ingen tvivl om, at det er et sådant system, der ønskes indført — samt indførelse af en obligatorisk forhåndslåneordning.

Hvad angår forslaget om blokemissioner, nærer venstre stor betænkelighed ved indførelse heraf. Overgangen til et sådant system vil betyde et helt afgørende brud med hidtidig dansk realkredittradition, og systemet indebærer i sig selv en række problemer, der formentlig vil betyde, at en indførelse ikke vil give de forventede fordele. Jeg skal tillade mig at pege på et par af disse problemer.